

Gazeta Lwowska
Wychodzi codziennie o 3-ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejsowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należyłość stepowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pośtydnieczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Bodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 122.

Sroda 27. Maja 1868.

Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 26. maja. Izba deputowanych rady państwa załatwiła projekt ustawy co do uregulowania taryf aż do artykułu 5.

Pogrzeb Dra Mühlfelda odbył się po południu z wielką okazałością.

Paryż, 26. maja. „Monitor“ donosi, że sprawozdanie ministra wojny konstatuje doskonałość karabinów Chassepot'a. Cała piechota francuska w te karabiny jest już zaopatrzona. Obecnie fabrykuje się codziennie 1600 sztuk tej broni.

Słychać, że Cesarzewicz uda się w podróż naukową do Szwajcaryi i Niemiec.

Berlin, 26. maja. „Staatsanzeiger“ oświadcza, że tutaj nie wiadomo o usiłowania Anglii mających na celu rozbrojenie.

(Telegram „Czasu“.)

Wiedeń, 26. maja. Dekorowani za wystawę paryżką mieli posłuchanie u Cesarza. Cesarz w odpowiedzi podnosząc pochwalnie usiłowania przemysłowców, oświadczył silne swe postanowienie wytrwania niezłomie na obranej drodze prowadzącej do rozwiązania wielkich zdań.

Część urzędowa.

Dnia 2. czerwca b. r. o godz. 10. przed południem odbędzie się w sali domu bankowego przy ulicy Singera w Wiedniu 29. losowanie seryi pożyczki loteryjnej z r. 1839.

Zaraz potem odbędzie się 21. losowanie numerów seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864.

Z c. k. dyrekcji długu państwa.

Dnia 24. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XVIII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 46. Ustawę z dn. 21. maja 1866, względem postępowania dyscyplinarnego przeciw urzędnikom sądowym i przemusowego przenoszenia tychże na inne miejsca lub na stan spoczynku; ważna dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Część nieurzędowa.

Wczorajsza gazeta wiedeńska ogłasza w części urzędowej następujące ustawy sankcjonowane przez Najj. Pana pod d. 25. b. m. obowiązujące dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

Ustawę przywracającą przepisy powszechnego kodeksu cywilnego względem prawa o małżeństwie dla katolików, przekazującą jurysdykcję w sprawach małżeńskich katolików świeckim władzom sądowym i zawierającą postanowienia o warunkowej możliwości zawarcia małżeństwa przed władzami świeckimi; ustawę względem zasadniczych postanowień o stosunku szkoły do kościoła; nakoniec ustawę regulującą wzajemne stosunki obywateli państwa rozmaitych wyznań.

Dnia 29. b. m. o godz. 11. przed południem odbędzie się posiedzenie izby panów rady państwa.

Projekt ustawy względem spadkobierstwa w posiadłościach włościańskich, przedłożony przez rząd na posiedzeniu izby deputowanych w dn. 23. b. m. opiewa następnie:

U s t a w a

zmieniająca postanowienie §. 761 pow. kodeksu cywilnego względem spadkobierstwa w posiadłościach włościańskich.

Za zgodą obu izb rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Wspomniane w §. 761 pow. kodeksu cyw. w ustawach politycznych zawarte postanowienia, dotyczące spadkobierstwa w posiadłościach włościańskich, a które we względzie rozdzielenia majątku

między kilku współspadkobiercami, lub pomiędzy spadkobiercą a jedno z małżonków, które drugie przeżyje, zawierają zmiany postanowień pow. kodeksu cywilnego, przestają obowiązywać w tych krajach i tych częściach krajów, w których podział posiadłości włościańskich prawnie nie jest ograniczony, a to po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tej ustawy.

W tych krajach i częściach krajów, w których jeszcze istnieje ograniczenie podziału posiadłości włościańskich, rozporządzenia owe, w razie zniesienia tego ograniczenia, przestaną obowiązywać dopiero po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym to ograniczenie ustawą krajową zniesione będzie.

§. 2. Ustawa niniejsza nie może być zastosowaną do wypadków, w których spadkobierstwo przyznane zostało pierwiej, nim ona weszła w życie.

§. 3. Wykonanie niniejszej ustawy polecam ministrom sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Mowa tronowa Króla pruskiego z powodu zamknięcia parlamentu cłowego w dn. 23. b. m. brzmi:

Szanowni Panowie z niemieckiego parlamentu cłowego!

Owe kilka upłynionych tygodni, odkąd was tu powitałem, nie pozostaną bez błogosławieństwa dla handlu tak zewnątrz jak wewnątrz, i dla rozwoju pomysłowości narodowej.

Przyjęta przez was ugoda z Austrią ułatwiła przywóz ważnych materyałów dla fabrykacji i przedmiotów konsumpcji, wzmogła wywóz rozmaitych płodów ziemi i przemysłu i umożliwiła natychmiastowe rozciągnięcie związku cłowego do Meklenburgu.

W związku z tą ugodą będącą ugodą taryfową rozszerza przyznane Austrii ułatwienia handlowe prawie bezwyjątkowo na wszystkie kraje.

Układy z państwem Papieskiem i Hiszpanią zapewniają związkowi cłowemu w obu krajach przywileje najbardziej uwzględnionych narodów, i handlowi z niemi nowy nadadzą rozwój.

Największa prostota i ruchliwość w formach związku cłowego, będzie na ręce handlowi z wszystkimi krajami i z wszystkimi częściami związku. Ustanowienie jednostajności opodatkowania uprawy tytoniu, dozwoli zniesienia zapory utrudniającej handel wewnątrz związku.

W obec pomysłnych wpływów na rozwój handlu, jakie środki te zapowiadają, następcza się przynajmniej w najbliższej przyszłości obawa nie małego zmniejszenia dochodów cłowych. Szczęśliwemu spłynięciu interesów finansowych z rolnictwem zawdzięcza związek cłowy swoje powstanie i postępek. Wyłączenie przestrzegania jednego z obu interesów musiałoby rozwój jego paraliżować.

Wy wszyscy szanowni panowie! silną macie wolę przyczynić się do poparcia tego rozwoju, a jeżeli się dotąd nie powiodło doprowadzenie do skutku porozumienia co do drogi, na jakiej oba uprawnione interesy mają być wyrównane, mam nadzieję, że za najbliższem waszem zebraniem się nie braknie i z tej strony pomysłnego skutku połączonym usiłowaniami sprzymierzonych mocarstw i parlamentu cłowego.

Niemniej spodziewać się mogę, że sesya niemieckiego parlamentu cłowego, którą dziś zamykam, posłużyła do umocnienia wzajemnego zaufania szczepliwości niemieckich i ich rządów i usunięcia lub zmniejszenia niejednego przesądu, który stał w drodze jednomyślnemu stwierdzeniu czynem miłości do wspólnej ojczyzny, będącej równą spuścizną wszystkich szczepliwości niemieckich. Uniesiecie wszyscy z sobą przekonanie, że w powszechności ludu niemieckiego, żyje braterskie uczucie współprzynależności, nie zawisłe od formy, służącej mu za wyraz i w statecznym zapewne postępie zyska na sile, jeżeli wszechstronnie dążyć będziemy do stawiania w pierwszym rzę-

dzie tego co nas łączy, a w głąb odpychania tego, co by nas dzielić mogło.

Będąc powołanym zgodną i drogą traktatów ujawnioną wolą uprawnionych do tego prawodawczych władz naszej niemieckiej ojczyzny, na to wydatne w niej stanowisko, poczytuję sobie za obowiązek honoru oświadczyć w obec wybranych do tego parlamentu reprezentantów ludu niemieckiego, że przekazane mi prawa, jako święte przez naród niemiecki i jego panujących poruczone mi dobro, w sumiennem postanowieniu zawartych traktatów i historycznych uprawnień, na jakich ojczyzna nasza sprawa polega, wykonywać i ulepszać będą. Nie władza, jaką Bóg złożył w moje ręce, lecz prawa, względem których z moimi sprzymierzeńcami i konstytucyjnymi reprezentantami ich poddanych zgodziłem się drogą wolnych traktatów, służyć mi będą teraz i na przyszłość za prawidło mojej polityki.

W tym kierunku i w pewnej ufności w pomoc Bożą, dążąc do załatwienia wspólnych naszych zadań, oczekuję zebrania się znowu niemieckiego parlamentu cłowego, skoro nowe prace, powołają go do wznowionej działalności.

Berliński sąd stanu ma obecnie często sposobność wyrokowania w sprawach o zbrodnię stanu. Zaledwie bowiem ukończony został proces przeciwko 22 hanowerczykom a już nazajutrz toczyła się przed tymże sądem na tej samej sali w więzieniu Hausvoigtei sprawa przeciwko 1) właścicielowi „Hessische Volks-Zeitung“ Jakobowi Plaut, 45 lat mającemu, wyznania mojżeszowego, dotąd nie karanemu; 2) przeciwko sekretarzowi gabinetowemu, byłego elektora, dawniejszemu sekretarzowi teatralnemu Fryderykowi Wilhelmowi Preserowi, obecnie w Pradze, wyznania protestanckiego. Ponieważ Preser na termin nie przybył, postępowano początkowo przeciwko niemu in contumaciam, później atoli odroczone całkiem jego sprawę. Sąd stanu składał się z tych samych członków, co w procesie przeciwko hanowerczykom. Nadprokurator Adlung i w tym procesie reprezentował królewską prokuraturę, podczas kiedy rzecznik Holthof przyjął obronę oskarzonego Plauta. Oskarzenie brzmi przeciwko obydwom oskarżonym o przestępstwo przeciwko §. 66 (kroki przygotowawcze do zbrodni stanu), §. 77. (obraza króla pruskiego) i przeciwko §. 102 kodeksu karnego. Plautowi zarzucano głównie, że się w Lipsku zjechał z współobwinionym Preserem pod fałszywym nazwiskiem i z tamtąd rozsyłałi proklamacye do Hessów, podburzające do oderwania się od Prus. Pomimo, że nie było żadnych dowodów, iż Plaut rzeczywiście brał udział w rozsyłaniu proklamacyi, wyższy prokurator p. Adlung utrzymał oskarzenie i wniósł, przyjmując okoliczności łagodzące, o skazanie obżałowanego na jeden rok fortecy. Sąd jednakże uznał obżałowanego całkiem niewinnym, w skutek czego wypuszczono go natychmiast z więzienia.

Rozwiązanie administracyi Królestwa Polskiego postępuje szybko naprzód. Warszawski komitet organizacyjny, jak donosi „Ostsee-Ztg.“ rozporządzeniem z dn. 1go b. m. wydał uzupełniające orzeczenia do ukazu względem zniesienia komisji rządowej wewnętrznej. Funkcye wszystkich gałęzi administracyjnych komisji rządowej wewnętrznej ustają z dniem 13. lipca b. r.

Rozporządzenie rosyjskiego ministra oświecenia, ogłoszone w tych dniach, zapowiada, że szkoła główna warszawska ma być zupełnie rosyjszczoną i do rzędu uniwersytetu wyniesioną najdalej w przeciągu lat trzech. Tym profesorom, którzyby sobie w tym przeciągu czasu tak język rosyjski przywłaszczyli, żeby mogli dawać w tym języku wykłady, przyrzekają znaczne podwyższenie pensyi. Po upływie

trzech lat muszą być wszystkie przedmioty wykładane po rosyjsku, oprócz literatury i języka polskiego, do której osobna będzie utworzona katedra.

Z Paryża piszą do „Allg. Ztg.“: Dyskusja o traktatach handlowych objęła całe położenie polityczne i ekonomiczne Francji. Ma ona nawet doniosłość europejską, gdyż z niej wypływa nowa konieczność i rękojmia utrzymania pokoju. Pomyślność Francji wciąż się zmniejsza od r. 1860. Pod tym względem nie ma żadnej wątpliwości. Przyczyny zaś bynajmniej nie leżą w polityce handlowej rządu. Przyznają to nawet protekcyoniści celni; ani jeden z nich bowiem nie wyraził wstecznej życzenia, aby powrócono do dawnych tariff celnych. Tym sposobem traktaty handlowe, które wywołały interpelację, już do kwestyi nie należą. Protekcyoniści celni i stronicy wolności handlowej spotykają się w wyższym poglądzie na rzeczy. Według nich krytyczny stan przemysłu Francji leży w niepewności polityki tuieryjskiej, chwiejącej się między uzbrojeniami wojennymi i demonstracjami pokojowymi, w braku wolności politycznej i potęgi parlamentarnej. Większość izby z małymi wyjątkami zapatruje się dziś z tego stanowiska.

Niemniej jednak wciąż twierdzą tu w duchu, że szczególnie polityka tuieryjska podtrzymuje wątpliwość o zachowaniu pokoju europejskiego. Wszyscy mówcy wykazywali, że krytyczny stan przemysłu potrwa tak długo, jak ta wątpliwość, i tak długo będzie się pogorszał, jak długo utrzyma się polityka, która od roku 1859 pogrąża Europę w niepewności. Minister handlu czuł ważność tej odpowiedzialności, gdy raz jeszcze zapewniał o pokoju słowy, które już nie spotykają wiary. Minister stanu nie będzie miał większego powodzenia, choćby także zapewniał o pokoju. Niemniej jednak jest pewnym, że te wyzwania izby i zapewnienia ministrów nadzwyczajnie utrudnią Cesarzowi rozpoczęcie wojny. Jeśli nakoniec zrzuci maskę i dobędzie oręża, pierwszy strzał armatni rozlegnie się wśród złorzeczeń zrujnowanych interesów. W przesileniu przemysłem we Francji głównie chodzi o kwestyę zaufania. Pokój zbrojny z 1,200.000 żołnierzy i teraźniejszym budżetem wojny żadną miarą nie wpłynie na umocnienie zaufania. Reakcja przeciw temu gospodarowaniu militarnemu jest stanowczo liberalną i pokojową. Protekcyoniści celni, żądając wolności i pokoju, zbliżają się do stronników wolnego handlu, a pod takim naciskiem materialnych interesów polityka cesarska musi uleść.

Piszą z Paryża do „National-Zeitung“:

Doświadczenie ostatnich czasów przekonało, że najwięcej prawdy dowiadujemy się w skutku wygadania się osób interesowanych. Otóż w podobny sposób stało się dziś rzeczą oczywistą, że niedawna podróż duńskiego ministra wojny do Paryża, była robotą francuzkiego stronnictwa wojny. Plan tylko nie powiódł się, i gdy p. Raasloeff tu przyjechał, położenie już się zmieniło. Liczono na to, że Cesarz przychylnie oświadczył się na korzyść wojny z Prusami w interesie Danii; gdy jednak przyjechał duński minister wojny, Cesarz nie chciał słyszeć o żadnych układach, i p. Raasloeff musiał poprzestać na zwiedzeniu arsenałów, i na gawędkach koleżeńskich z marszałkiem Niel.

Dziś jest faktem niezawodnym, że podczas bytności duńskiego ministra, nie tu ważnego nie postanowiono. To o czem rozmawiał z Niemem, niewarte jest wzmianki. Z Cesarzem nie widział się wcale, ani nawet potajemnie, i wrócił do domu niewiele mędrszy niż tu przyjechał. Niemniej jednak nabył przekonania, że kwestya północno-szlazicka wchodzi w wyrachowania Francji.

Od czasu do czasu, z polecenia rządu francuzkiego, dzienniki puszczają pogłoski, że Francya czyniła Prusom uwagi w przedmiocie wykonania traktatu pragskiego. Szczególniej „Presse“ i „Epoque“ zajmują się tym przedmiotem. Pogłoski ich mają tylko na celu wprowadzić w błąd opinię publiczną utrzymując, że Francya szczerze się stara o usunięcie wszelkich kwestyi spornych z Prusami.

Jakoż w istocie rząd cesarski unika wszelkiego mieszania się w sprawy niemieckie; ale cała polityka jego polega na tem żeby wciąż poruszać w dziennikach to duńską, to hanowerską, to inną jaką kwestyę. P. Girardin nazywa to polityką tchórzowską, i ma słuszną. Dzisiejszy rząd we Francji zapomniał już o jasnym stawianiu kwestyi; nie ma już śladu owej energii z którą Napoleon I. umiał wbijać kliny polityczne. Rząd dzisiejszy chce raz pokoju, drugi raz wojny, a we wszystkich okolicznościach

pragnie zachować sobie możność mieszania się do wszystkiego.

„Moniteur de l'armée“ pisze co następuje o przemowie do oficerów generała de Failly: „Niektóre dzienniki, które wszędzie i przy każdej sposobności wietrzą wojnę i dla tych lub owych powodów nawet jej sobie życzą, włożyły w usta naczelnego komendanta obozu pod Chalons taką przemowę, o jakiej on nawet nie myślał. Może być, że dzienniki te zrobiły to w dobrej wierze, zostawszy fałszywie poinformowane przez swoich korespondentów. Jenerał Failly zebrał po przeglądzie wojska oficerów swoich około siebie i miał do nich podług przyjętego w takich razach zwyczaju przemowę, ale w tej przemowie nie było nic takiego, co by pozwalało się domyślać bliskiej wojny. Potrzeba koniecznie takie bezzasadne a niepokojące doniesienia zbijać. Jenerał Failly, żołnierz, którego wysokiemu doświadczeniu powierzono korpus armii, nie pełnił w obozie pod Chalons ani politycznej ani dyplomatycznej misji. Gdyby miała być wojna zapowiedziana przez kogoś, kto by do tego był upoważnionym, toby pewnie nie powierzano tego jenerałowi, ani żadnemu komendantowi korpusu wojska zebranego na czas pewien dla ćwiczeń. Gdyby owe dzienniki, które donosiły o mowie jenerała de Failly znały lepiej zwyczaje wojskowe, toby pewnie tak grubego błędu nie były popełniły.“ W drugim artykule przemawia „Monitor armii“ w również pokojowym duchu. Stara się mianowicie udowodnić, że obozy instrukcyjne nie pozakładano bynajmniej w przewidywaniu bliskiej wojny, lecz jedynie z koniecznej potrzeby ćwiczenia wojska w używaniu nowej broni. Wśród tych pokojowych upewnień półurzędowego dziennika razi jednak to, że swoim czytelnikom poleca pewną mapę, na której wyszczególnione są wszystkie pozycje, zajęte w Niemczech przez różne korpusy armii. Chce on przez to wskazać, że te pozycje są w ten sposób pobierane i że sieć kolei pruskich tak jest zbudowana, że zagraża bezpośrednio granicom Francji. Jak wiadomo odwołuje się stronnictwo wojenne we Francji zawsze i wszędzie do owego zagrożenia granic francuskich.

Cesarz Napoleon odjechał dn. 21. b. m. do obozu pod St. Maur. Widać więc, że już zupełnie do zdrowia powrócił.

Kronika.

(LI. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnoch.) Z poprzedniego spisu gotowizną 14.207 złr. 61 c., w efektach 2550 złr.

Złożyli dalej: J. S. Dylewski 3 złr., Karol Jakubowski 1 złr., Jan Sochaczewski 1 złr., Józef Światopełk Zawadzki 10 złr., razem 15 złr. Jest więc wraz z wykazaniem w poprzednim spisie ogółem gotowizną 14.222 złr. 61 c., a w efektach 2550 złr. w. a.

(Założenie kolei konnej we Lwowie.) Zawiązała się w naszym mieście spółka prywatna przedsiębiorców, na której czele stoją pp. Wertheimstein, bracia Offenheimowie, hr. Siemieński i Józef Kolischer celem połączenia kolejną żelazną konną trzech dworców kolejowych i główniejszych dzielnic miasta. Spółka rzeczona wniosła do rady miejskiej podanie o udzielenie jej pozwolenia ze strony gminy na przeprowadzenie kolei z terminem wybudowania jej do lat dwóch i prawem korzystania z koncepsji gminy na przeciąg lat pięćdziesięciu. Sprawę tę wniosła sekcya właścicieli na ostatnim posiedzeniu rady miejskiej. Użyteczność kolei podobnej i korzyści, jakie ztąd w ogóle dla publiczności miejskiej spłyną, uznała sekcya jednomyślnie, a zarazem uchwaliła większością głosów, aby zaproponować radzie miejskiej wybór umyślnej komisji dla należytego zgłębienia rzeczy i porozumienia się ze spółką przedsiębiorców względem słusznych i koniecznych warunków, jakie przy udzieleniu pozwolenia ze strony gminy na korzyść miasta zastrzedz jest rzeczą niezbędną. Mianowicie zwróciła sekcya uwagę rady miejskiej na warunki pod jakimi gminy miast Pesztu i Wiednia na przeprowadzenie podobnych kolei u siebie zezwoliły; gdzie skutkiem tej umowy gmina pobiera piątą część dochodu z kolei brutto, nadto przedstawiła sekcya potrzebę zażądania od przedsiębiorców odpowiedniej kaucyi poręczającej dotrzymanie warunków umówionych. Rada miejska przyjęła wniosek sekcji względem wyboru komisji złożonej z dziesięciu członków a wybranych z trzech komisji, finansowej, technicznej i bezpieczeństwa publicznego, celem zbadania sprawy i wejścia w układy ze spółką przedsiębiorców.

Co do kierunku budować się mającej kolei, według załączonego planu przez spółkę, ma ona prowadzić z dworców kolei krakowskiej i czerniowieckiej przez ulicę grodecką i plac krakowski do dworca kolei brodzkiej, ztamtąd ku strzelnicy a dalej przez plac Franciszkański ku placowi Maryackiemu na przedmieście grodeckie. Długość ma wynosić ogółem 4800 sążni długości, opłatę przewozową oznacza spółka najwyżej na 20 c. od osoby a 10 c. od cetnara ciężaru.

— Damy krakowskie w trzynastu na to wyznaczonych kościołach zebrały w ciągu miesiąca kwietnia 1255 złr. na rzecz Ojca św.

(Sieć telegraficzna całej ziemi.) W raporcie o wystawie paryskiej, sporządzonym przez komisję

w Wiedniu, znajduje się dokładnie skreślony obraz postępu i geograficznego rozszerzenia sieci telegraficznej. W pierwszej części swego statystycznego przeglądu, autor p. Fr. Neumann przedstawił dokładny zarys rozwoju telegraficznego ruchu naszej części świata i jej komunikacji z Azją, Afryką i Ameryką. Przekonywamy się ztąd, że już w r. 1839 otworzoną była linia telegraficzna z Persji przez Kaukaz do Rosji; stała zaś tego rodzaju komunikacya zaprowadzoną została w 1865 r. przez Konstantynopol, Azję mniejszą, Kurdystan, Irak-Arabię, odn. perska aż do Indji. Telegrafy rosyjskie łączące się z perskimi tworzą drugą linię przez Bombaj, Kalkutę, Cejlon aż do Hindostanu. Połączenie północnej Azji z Europą zawdzięcza świat usilnej działalności rządu rosyjskiego. W r. 1862 zbudowaną została linia rosyjsko-chińska przez Moskwę i Omsk; a w r. 1864 przedłużono ją przez Irkutsk i Kiachtę do granicy Chin i dalej aż do morza japońskiego. W Pekinie posiada Rosya swoją agenturę telegraficzną i linią tą, jakkolwiek nieskończoną, skutecznie się już przesyła depesz od brzegów Atlantyku do Oceanu spokojnego. Ze strony rosyjskiej prowadzi się dalsza budowa tej linii przez Ochock, Giżygińsk, aż do ujścia Anadyru i cieśniny Beringa i spodziewać się można, że skoro Stany Zjednoczone zbudują linię przez dawną Amerykę rosyjską, wtedy druty telegraficzne opaszą całą kulę ziemską.

Z Afryką, a mianowicie z Algeryją, łączy Europę kilka lin podmorskich z Hiszpanii, Syeylii, Malty i archipelagu greckiego przeprowadzonych. Wewnątrz tej części świata istnieją już drogi telegraficzne w Berberys, Tunis, Trypolis, Maroko i w europejskich osadach na Senegalu i przylądku Dobrej Nadziei. W Ameryce w ostatnich dopiero czasach urządzono komunikacye telegraficzne. W r. 1866 przecięgnięto dwie podmorskie liny, jedna 436, druga 545 mil geogr. długości. Wewnątrz zaś część świata posiada również rozległą sieć elektrycznych komunikacji, jako to, w Stanach Zjednoczonych, w osadach angielskich, Meksyku, Chili, Brazylii etc. Najdłuższa linia ciągnie się od San Francisco do Sanct John w Newfoundland na przestrzeni 900 mil.

Według zamieszczonych w wspomnianym raporcie statystycznych wykazów, sporządzonych za rok 1866 i 1867, długość telegraficznych linii na całej kuli ziemskiej przedstawiają następujące cyfry: Europa posiada 53.340 mil. geogr. Ameryka 14.239; Azja 4736; Australia 1842; Afryka 1504; liny podmorskie 1593. Ogólna zatem długość tych linii wynosi 49.255 mil geogr. długość zaś samych drutów dochodzi 116.800 mil. Stacyi telegr. w Europie liczą 800, a na całej ziemi 1200, w nich 30.000 aparatów obsługiwanych przez 36 do 38.000 osób. W r. 1865 w Europie przesłano depesz 58.000. Aby dać choć przybliżone do rzeczywistości wyobrażenie o ilości potrzebnego do telegrafów materiału, dość powiedzieć, że przyjmując 1, 5 cetn. drutu na wiorstę, potrzeba użyć 1,300.000 cetn. żelaza na całą sieć telegraficzną. Nadto licząc na 1 wiorstę 20 słupków pod druty, cała telegraficzna sieć łądowa zużyje 7 1/2 milionów tychże słupków. Według doświadczeń w Austrii czynionych, trwałość słupka nie przechodzi lat 5; obliczając zaś wartość jednej sztuki po 2 fr. okazuje się, że na zastąpienie co roku słupków zginiętych rozechodzi się kapitał 6 mil. fr. Liczba użytych zolatorów dochodzi blisko 17 1/2 mil. sztuk. Ogólny kapitał wydany na budowę linii telegraficznych całej kuli ziemskiej, obliczając na 416 mil. fr.

Lwów, 26. maja.

(Teatr.) W zeszłym tygodniu starała się dyrekcya widocznie dogodzić wszelkim życzeniom, mieli bowiem pożywić się czem i klasycy i romantycy — a nawet orfeoniści.

Pierwszy wieczór i to niedzielny zajęła „Dziewica Orleańska“ Szyllera. Przy zdawaniu sprawy o takich przedstawieniach ma recenzent tę nie małą korzyść, że nie potrzebuje już zajmować się samym utworem, ale tem gorzej za to wychodzą na tem dyrekcya i artyści, gdyż każdy idąc na takie przedstawienie przynosi z sobą po największej części tylko ciekawość, jak też ono wypadnie. Do ciekawych i my należeliśmy, i byłoby niesprawiedliwością twierdzić, iż oczekiwania nasze zostały w zupełności zadowolone, jużeć niewidzieliśmy tego, czegośmy pragnęli, ale za to przyznać musimy, że zrobiono wszystko, co tylko można było, a w takim razie musi zlagodzić swój wyrok najsurowszy nawet sędzia. Ciężar roli tytułowej dźwigała panna Górecka, i można tyle przynajmniej powiedzieć na jej korzyść, że nie był to ciężar nad jej siły. U młodej, początkującej artystki, której zresztą natura nieposkąpiła swoich darów, jest już to wielką zaletą, jeśli potrafi uwydatnić zarody swojego talentu i dać rękojmię pomyślnego rozwinięcia ich z czasem. A pannie Góreckiej niemożna odmówić tej zalety; talent jej jest tak widoczny, a zasób jego tak znaczny, że można słusznie przypuszczać, iż przy gorliwej i dobrze pokierowanej pracy wyrobi się ona wkrótce na znakomitą artystkę i będzie ona śmiało sięgać po takie role, którym dziś należycie podobać nie jest jeszcze w stanie. Z jednej wszakże wady potrzeba jej wyleczyć się koniecznie, a tą jest zbyt nużąca monotoność deklamacyi, niezająca innej skali, prócz krzyku i szeptu, i to częstokroć tak cichego, że nawet najbliżsi sceny słuchacze zrozumieć jej nie mogą. Inne role były dość stosownie obsadzone i oddane, a w jednej z pomniejszych ról poznaliśmy tego wieczora młodego ochotnika, pragnącego poświęcić się zawodowi dramatycznemu, pana Cezara, który dość zręcznie i gładko wywiązał się z swojego zadania. Może i z tego coś się wykrzesze, a dyrekcji można tylko pocztać za zasługę, że zachęca młode zdolności, gdyż tym sposobem może się powiększyć zastęp naszych artystów, tak szczupły dziś niestety. Cała zresztą wystawa tej sztuki była nadzwyczajnie świetna i staranna.

Na środę zapowiedziany był benefis panny Sobolewskiej, ale dla jej słabości musiano zmienić program, i przedstawiono dwie znane już komedje: „Panie Kochanku“ i „Posażną jedynaczkę“.

O wiele ciekawszem za to było znowu przedstawienie piątkowe. Mieliśmy nową komedję pana M. Dzikowskiego: „Autor w kłopotach“, widzieliśmy po raz trzeci pana Tekla w dramacie francuskim: „Arcydzieło nieznanem“, a w dodatku, otrzymaliśmy jeszcze jedną z najlepszych operetek: „Junacy“.

W „Arcydziele nieznanem“ mieliśmy sposobność ocenić już nieco dokładniej talent p. Tekla. Właściwą sferą jego są zdaniem naszym role kochanków lirycznych i tragicznych, i dlatego też powiedzieliśmy, że wybór tej ostatniej roli popisowej, rzeźbiarza Rolli, był najstosowniejszym dla niego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie maja 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

Table with columns for locations (Zaleszczyki, Kutry, Tarnopol, Sokal, Sanok) and prices for various goods like wheat, rye, and oil.

R. Lwów, 25. maja. (Sprawozdanie tygodniowe.) Nastają coraz większe upały i posucha trwa ciągle. Dnia 23go b. m. mieliśmy wprawdzie burzę z deszczem, i w wielu miejscach w Galicyi były deszcze tegoż dnia, lecz to wszystko nie było dostatecznym, zaczęły stan zasiewów nie polepszać się, a chociaż na pszenicę nie użalają się, zachodzi wielka obawa, że się żyto w tym roku nie powiedzie.

Handel towarowy ożywił się cokolwiek w tygodniu ubiegłym. Z Morawii nadeszło do Galicyi około 3000 cetn. cukru. Lnu, konopi i pakul dowieziono z powiatu tarnopolskiego i z Brodów 1000 cet. Z Gródka wyprawiono kilka pomniejszych partji do przedziałni czeskich.

Natomiast w handlu zbożowym nie było żadnego odbytu na wywóz, sprzedano tylko cokolwiek na potrzebę miejscową. Transporta są w ruchu tylko od miejsca zakupu do młyna. Pszenicę 170 zł płacono korzec po 12 złr. 50 c. do 13 złr. celniejszych gatunków zaczyna niedostawać.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 zł 12 złr. 80 c., jęczmień 140 zł 7 złr., żyto 160 zł 8 złr. 50 c., owies 100 zł 3 złr. 80 c.

owies 100 zł 3 złr. 80 c. Dowóz słaby i obyt tylko na konsumpcję miejscową. Jarosław: pszenica 170 zł 12 złr., żyto 160 zł 7 złr. do 7 złr. 50 c., jęczmień 136 zł 6 złr. 15 c., owies 98 zł 3 złr. 50 c.

Ostatnia poczta.

Paryż, 25. maja. „Etandard“ donosi, że minister stanu Rouher był w zeszłym tygodniu bardzo chory, lecz ma się już lepiej i w końcu tego tygodnia ma wrócić do Paryża.

Konstantynopol, 25. maja. „Levant Herald“ donosi, że wicekról Egiptu przybędzie jutro do Konstantynopola.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. maja. Hotel George: PP. Herz-Rodenau Jan, c. k. lek. pułk., z Wiednia. — Roder Fr., c. k. porucz., z Manasterzysk. — Hr. Dzeduszycki Alex., z Izidorówki. — Hr. Jabłonowski Józef, z Pacykowa. — Br. Wasylko L., z Bukowiny. — Petrowicz Ks., z Wolostkowa. — Rozwadowski E., z Hladek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. maja. PP.: Gaus E., c. k. pens. general-major, do Wiednia. — Czerwiński Jul., do Czeremeszna. — Jordan A., do Krakowa. — Kozarski Wł., do Jankowa. — Lewicki M., do Koniuszek. — Hr. Michałowski Lud., do Kruhela. — Melbachowski Wład., do Ostrowa. — Rylski Wład., do Ostrowa. — Szczeński Fr., do Krakowa. — Ujejski Bron., do Lubczy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Table with columns for date, barometer, temperature, wind direction, and atmospheric state.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) „Doctor Wespe oder die Emancipation der Frauen“, komedya w 5 aktach. W piątek (przed. polskie) „Pierwszy akt“, dramat w 1 akcie przez Apol. Korzeniowskiego, po raz pierwszy; „Odlutki i poeta“, komedya w 1 akcie przez Al. hr. Fredrę; „Flis“, opera w 1 akcie z muzyką St. Moniuszki; na zakończenie Wielki obraz p. t. „Apoteoza Szajnochy.“

Odpoowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities in Lviv.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities in Vienna.

Table showing interest rates and prices for various financial instruments.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

(1204) **Kundmachung.** (3)

Nro. 8473. Zur Sicherstellung der Conservations-Bauherstellungen im Kolomeaer Bezirke für das Jahr 1868, oder eine dreijährige Periode, nämlich die Jahre 1868, 1869 und 1870, auf den denselben zugewiesenen Staatsstraßen, wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Die demal für das laufende Baujahr 1868 bekannten Bauerfordernisse betragen, u. z.

	fl.	kr.
Auf der Biela-Stryj-Sniatiner Straße	1049	30 1/2
Auf der Kolomyja-Uscieczkoer Straße	610	60
" " Kutty-Kolomyjaer	985	12

Zusammen den FISCALPREIS von 2645 2 1/2 in öst. Währung.

Die diesbezüglichen Kostenüberschläge und Pläne, dann die allgemeinen und speciellen Baubedingnisse, namentlich die mit h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingungen können beim k. k. Bezirksamte in Kolomyja eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre mit einem 10% Badium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Offerten bis längstens 2. Juni l. J. bei dem genannten k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nicht vorschriftsmäßig verfaßte und nicht rechtzeitig einlangende Offerten finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 16. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 8473. Dla zabezpieczenia budowli zachowawczych w Kołomyjskim okręgu budowniczym na rok 1868 lub też na trzyletni przeciąg czasu, mianowicie na lata 1868, 1869 i 1870, na przydzielonych do tego okręgu gościńcach rządowych, rozpisuje się niniejszem licytację za pomocą ofert:

Wiadome dotąd na rok budowniczy 1868 potrzeby wynoszą, a mianowicie:

	złr.	kr.
Na gościńcu między Biela, Stryjem i Sniatynem, cenę fiskalną	1049	30 1/2
Na gościńcu między Kołomyją i Uscieczkiem	610	60
Na gościńcu między Kuttami i Kołomyją	985	12

Razem cenę fiskalną 2645 2 1/2

w wal. austr.

Dotyczące kosztorysy i plany, tudzież ogólne i osobne warunki budowy, a mianowicie ogłoszone tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 warunki ofertowe, przeglądać można w c. k. urzędzie powiatowym w Kołomyi.

Cheących objąć to przedsięwzięcie wzywa się, ażeby swoje oferty złożone podług przepisu i opatrzone w 10% wadium wnieśli najdalej po dzień 2go czerwca b. r. do rzeczonoego c. k. urzędu powiatowego.

Nie złożone podług przepisu, tudzież nie podane w swoim czasie oferty, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 16. maja 1868.

(1189) **Edict.** (3)

Nr. 2915. Vom Zloczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde in Entsprechung der Ersuchschreiben des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes vom 4ten December 1867 Zahl 54870, ferner vom 4ten März 1868 Zahl 7358 und 7360 zur Befriedigung der Forderungen des Ladislaus Wolanski, und zwar als Rechtsnehmers des Feiwl Poltorak rückichtlich der Summe pr. 1000 fl. österr. Währ. sammt 6% Zinsen vom 2ten October 1862, der Gerichts- und Executionskosten pr. 4 fl. 55 kr., 13 fl. 87 kr., 10 fl. 67 kr., 90 fl., 47 fl. und 36 fl. 70 kr. österr. Währ. wie auch 12 fl. 23 kr., ferner als Rechtsnehmers des Salomon Klärman rückichtlich der Summe pr. 1000 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 2ten Mai 1862, der Gerichts- und Executionskosten pr. 6 fl. 75 kr., 16 fl. 97 kr., 3 fl. 65 kr. und 16 fl. öst. W., endlich als Rechtsnehmers des Josef Spiegel rückichtlich der Summe pr. 1000 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 2ten Jänner 1862, der Gerichts- und Executionskosten pr. 4 fl. 72 kr., 4 fl. 37 kr., 3 fl. 2 kr. und 8 fl. 57 kr. öst. W. die executive Veräußerung des der Masse nach Johann Gasparski gehörigen, 1/6 Antheils der im Brzezaner Kreise gelegenen Güter Uwsia in zwei Terminen, und zwar: am 14ten Juli 1868 und 17ten August 1868 jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden:

Zum Ausrufspreis wird der Schätzungswert pr. 8112 fl. 60 kr. österr. Währ. bestimmt.

Dieser pphysisch nicht ausgegliedene 1/6 Antheil der Güter Uwsia wird in Pausch und Bogen veräußert mit Ausschluß jedoch des in der Landtafel bereits abgeschriebenem Rechte zum Bezuge der Entschädigung für aufgehobene Unterthansleistungen.

Jeder Kauflustige ist verpflichtet 10% des Schätzungswertes, das ist: 811 fl. 26 kr. öst. W. entweder

im Baaren, oder in galizischen Sparcassbüchern oder aber in Pfandbriefen der galizisch-ständischen Grundentlastungs-Obligationen sammt Coupons nach dem letzten Kurse, der Lemberger Börse, jedoch nie über dem Nennwerthe zu Händen der Licitationscommission als Angeld zu erlegen, welches Angeld, falls im Baaren erlegt, dem Bestbieter in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Feilbietenden aber nach der Feilbietung zurückgestellt werden wird.

Der Bestbieter ist verpflichtet, den ganzen Kaufschilling binnen 45 Tagen vom Tage der Zustellung des den Licitationsact zur Gerichtswissenschaft nehmenden Bescheides zu bezahlen, und zwar zur Gerichtshänden zu erlegen, worauf ihm Zweck Intabulirung als Eigenthümer auf eigene Kosten das Eigenthumsdecret erfolgt werden wird.

Sollte der erwähnte Gutsantheil in dem ersten und zweiten Termine wenigstens um den Schätzungswert nicht veräußert werden können, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagsetzung auf den 24ten August 1868 um 10 Uhr Vormittags hiemit bestimmt.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, der Landtafelauszug und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur, dagegen der Ausweis über Steuer-Rückstände bei dem k. k. Steueramte eingesehen werden.

Von der Ausschreibung dieser Feilbietung werden die Masse nach Johann Gasparski zu Händen des Herrn Advocaten Dr. Roinski, ferner Herr Ladislaus Wolanski als Rechtsnehmer des Feiwl Poltorak, Salomon Klärman, Josef Spiegel und Salomon Bardach zu Händen des Herrn Advocaten Dr. Dzidowski, dann die Hypothekargläubiger, als: die Direction der galizisch-ständischen Creditanstalt, die k. k. Finanz-Procuratur Namens der Schule bei der Kozower Kirche und Namens des hohen Herrars, die Herren: Süsmann Pfau, Jan Wieczyński, Salomon Nathansohn, Osias Losch, Osias L. Horowitz und Ladislaus Lewicki zu eigenen Händen, dagegen die dem Aufenthalte nach unbekanntem Hypothekargläubiger Herrn Basil Ustyanowicz und Schame Langenas, wie auch jene Hypothekargläubiger, welche seit dem 30. August 1867 als dem Tage der Ausfertigung des Landtafelauszuges in die Landtafel gelangten, endlich jene Gläubiger, welche aus welcher immer für einem Grunde von der ausgeschriebenen Feilbietung zeitgerecht vor dem Termine nicht verständigt werden könnten, durch die Edicte und dem in der Person des Herrn Advocaten Dr. Starzewski mit Substituierung des Herrn Advocaten Dr. Mijakowski gleichzeitig bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Zloczów, am 6. Mai 1868.

Edikt.

Nro. 2915. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Zloczowie czyni się niniejszem wiadomo, że w zadosyćczynieniu zawezwań Lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 4. grudnia 1867 l. 54870, dalej z 4. marca 1868 l. 7360, tudzież z 4. marca 1868 l. 7358 celem zaspokoienia wierzytelności p. Władysława Wolańskiego jako prawonabywcy Feiwl Poltoraka względnie sumy wekslowej 1000 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 2. października 1862 bieżąciami, kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 4 złr. 55 kr., 13 złr. 87 kr., 10 złr. 67 kr., dalej kosztów oszacowania dla p. notaryusza Szydłowskiego w kwocie 90 złr. w. a., dla ocenicieli w kwotach 47 złr. i 36 złr. 70 kr. w. a., kosztów terażniejszej egzekucji 12 złr. 23 kr. w. a., dalej na zaspokojenie wierzytelności p. Władysława Wolańskiego jako prawonabywcy Salamona Klärmana co do sumy wekslowej 1000 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 2. maja 1862 bieżąciami, kosztów sporu i egzekucyjnych w kwotach 6 złr. 75 kr., 16 złr. 97 kr., 3 złr. 65 kr. i 6 złr. w. a., nakoniec na zaspokojenie wierzytelności p. Władysława Wolańskiego nabytej od Józefa Spiegla w sumie wekslowej 1000 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 2. stycznia 1862 bieżąciami, kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 4 złr. 72 kr., 4 złr. 37 kr., 3 złr. 2 kr. i 8 złr. 57 kr. w. a. przymusowa sprzedaż należącej do masy s. p. Jana Gasparskiego 1/6 części dóbr Uwsia w obwodzie Brzezańskim położonych, we dwóch terminach, mianowicie: 14. lipca 1868 i 17. sierpnia 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbyć się mających, pod następującymi warunkami rozpisuje się:

Za cenę wywołania kładzie się wartość szacunkowa 8112 złr. 60 kr. w. a.

Ta 1/6 fizycznie nie wydzielona część dóbr Uwsia przedaje się ryczałtowo z wyłączeniem odpisanego w tabuli prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne.

Cheć kupienia mający winien jest złożyć 10% część ceny wywołania czyli sumę 811 złr. 26 kr. w. a. w gotowiznie, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galicyjskiego stanowego instytutu kredytowego, lub w galicyjskich obligacjach indemnizacyjnych z kuponami podług ostatniego kursu na giełdzie Lwowskiej, nigdy jednak nad wartość nominalną, do rąk komisji licytacyjnej jako wadium czyli zakład, które jeżeli w gotowiznie złożony, najwięcej ofiarującemu w ofiarowaną cenę kupna wrachowany, innym zaś zaraz po zamknięciu licytacji zwróconym będzie.

Najwięcej ofiarujący winien jest zapłacić całą cenę kupna w przeciągu 45 dni od dnia doręczenia temuż uchwały sądowej, akt licytacji do wiadomości sądowej przyjmującej i tym celem złożyć go do depozytu sądowego, co jak skoro nastąpi, wyda się temuż dekret własności, aby za właściciela kupionej części w księgach tabuli krajowej na swój własny koszt mógł być zaintabulowanym.

Gdyby ta część w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę szacunkową nie przedała się, wyznacza się termin na 24. sierpnia 1868 do ułożenia lepszych warunków.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt detaksacyi w registraturze sądowej, zaś restancje podatkowe w urzędzie podatkowym przejrzane być mogą.

O rozpisaniu tejże licytacji zawiadamia się masę s. p. Jana Gasparskiego na ręce p. adwokata Dra. Roinskiego, tudzież p. Władysława Wolańskiego jako prawonabywcy Feiwl Poltoraka, Salamona Klärmana, Józefa Spiegla tudzież Salamona Bardacha na ręce p. adwokata Dra. Dzidowskiego, — dalej wierzycieli hipotecznych, mianowicie: Dyrekcję instytutu kredytowego galicyjskiego, c. k. prokuraturę finansową imieniem szkoły przy kościele Kozowskim i najwyższego skarbu, pp. Süsmanna Pfau, Jana Wieczyńskiego, Salamona Nathansohna, Oziasza Loscha, Władysława Lewickiego, Oziasza L. Horowica do rąk własnych, — zaś niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, pp. Bazylego Ustyanowicza i Schance Langenas, tudzież wierzycieli hipotecznych, którzy po dniu 30. sierpnia 1867 jako dnu wystawienia wyciągu tabul. do tabuli kraj. weszli, nareszcie i tych wierzycieli, którzyby z jakiegokolwiek powodu wcześniej przed terminem o rozpisaniu licytacji zawiadomieni być nie mogli, przez edykta i kuratora w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Mijakowskiego zarazem ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Zloczów, dnia 6. maja 1868.

(1190) **Edikt.** (3)

Nro. 7111. C. k. sąd obwodowy Tarnowski w przedmiocie ekstatulacyi kaucyi służbowej s. p. Stanisława Bilańskiego komornika, w kwocie 3000 złr. w. a. ze stanu biernego dóbr Wiśniowa, dla spadkobierców rzeczonoego s. p. Stanisława Bilańskiego, a to: Joachima, Erazma, Kajetana, Wincentego, Brunona i Anieli Bilańskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, ustanawia kuratora w osobie p. adwokata Dra. Jarockiego i temuż uchwały tutejsze z dnia 12. marca r. b. do l. 3318 i z dnia 23. marca b. r. do l. 4782 doręcza.

O czem pomienionych spadkobierców niniejszym edyktem zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 15. maja 1868.

(1195) **Edikt.** (3)

L. 3727. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Stanisławowie czyni niniejszem wiadomo, iż pod dniem 1go maja 1868 do l. 3727 Aleksander Chmielewski przeciw Franciszkowi Schrederowi pozw o zapłacenie kwot 20 złr. m. k., 35 złr. m. k., 14 złr. m. k. i 20 złr. m. k. czyli łącznie 93 złr. 45 kr. w. a. z przynal. w tutejszym sądzie wytoczył, w skutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 5go sierpnia 1868 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Franciszka Schredera nie jest wiadome, przeto ustanawia mu się za kuratora p. adwokat krajowy Dr. Maciejowski z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Maramorosa i wzywa się zapozwanego, ażeby na terminie wyżej wspomnianym albo osobiście się zjawił albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, inaczej bowiem sam sobie skutki zaniedbania przypisać będzie musiał.

Z c. k. miejsko-delegowanego sądu powiatowego.
Stanisławów, dnia 8. maja 1868.

(1191) **Edict.** (3)

Nro. 4643. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird über Ansuchen des Mendel Schwarz mittelst gegenwärtigen Edictes der Inhaber des in Verluft gerathenen, vom Samuel Schwarz in Sambor am 3ten Juli 1865 ausgestellten, vier Monate a dato zahlbaren, von Ferdinand Ilgner acceptirten Wechsels über 425 fl. öst. W. aufgefordert, binnen 45 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in das Amtsblatt der Lemberger Zeitung gerednet, denselben diesem Gerichte um so sicherer vorzulegen, widrigenfalls nach Ablauf dieser Frist über weiteres Anlangen des Mendel Schwarz dieser Wechsel für amortifirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Sambor, am 5. Mai 1868.

(1202) Concurs-Kundmachung.

(1)

Nr. 25519. Zu befehen ist:

Eine Einnehmerstelle III. Classe in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl. eventuell eine Controlorsstelle in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl., 900 fl. oder 800 fl. oder eine Officialstelle in der XI. Diätenclasse mit dem Jahresgehälter von 700 fl., 600 fl. oder 500 fl., sämtliche Stellen mit Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der Kenntnisse des steueramtlichen Dienstes und der Landessprachen binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 19. Mai 1868.

(1203) Ogłoszenie konkursu.

(1)

L. 1623. Na posadę nauczyciela przy gimnazjum realnem miejskiem w Drohobyczy z uzdolnieniem do nauczania historii naturalnej w całem, a matematyki i fizyki w niższym gimnazjum rozpisuje się niniejszym konkurs do końca lipca b. r.

Z tą posadą połączona jest płaca rocznych 735 zł. w. a. z prawem posunięcia się do wyższego stopnia płacy 840 zł. w. a. według starszeństwa i prawem do dodatku 105 zł. w. a. po upływie każdego dziesiątka lat nienagannej służby.

Prawo prezentowania na tę posadę przysłuza Radzie miejskiej Drohobyckiej.

Ubiegający się o tę posadę mają przedłożyć podania zaopatrzone we wszelkie potrzebne dokumenta albo wprost Radzie szkolnej krajowej lub jeżeli już w służbie publicznej zostają, za pośrednictwem przełożonej władzy w terminie wyżej wyrażonym.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 16. maja 1868.

(1205) E d y k t.

(1)

L. 2150. C. k. sąd miejsko-delegowany w Tarnopolu uwiadamia niniejszym edyktem, iż Stach Szczepaniszyn z Zascianki dnia 3go stycznia 1846 w Zasciance bez pozostawienia testamentu umarł.

Gdy sądowi tutejszemu miejsce pobytu Agnieszki Szczepaniszyn córki spadkodawcy wiadome nie jest, przeto wzywa się też, by w przeciagu jednego roku od dnia niżej wyrażonego do sądu tutejszego się zgłosiła i do tego spadku deklarację wniosła, ile że w razie przeciwnym pertraktacja spadku ze spadkobiercami deklarowanymi i z kuratorem dla niej ustanowionym panem adwokatem krajowym Drem. Koźmińskim przeprowadzona zostanie.

C. k. sąd miesko-delegowany.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1868.

(1197) E d y k t.

(1)

L. 3163. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszym wiadomo czyni, iż dnia 28. stycznia 1868 do l. 812 p. Kornel Dr. Lewicki jako prawonabywca p. Tekli Jarosławskiej przeciw masie krydałnej Wacława Rzewuskiego i panu Wacławowi Rzewuskiemu osobiście, o wyekstabilowanie sumy 2109 zł. 10 1/2 kr., 183 zł. 27 kr. i 79 zł. 13 1/2 kr. w. w. na dobrach Torhowie i Machnowcach, a względnie na cenie kupna tychże dóbr ut Dom. 406. pag. 140. n. 166. on. i Dom. 301. pag. 266. n. 137. on. ciężących z pozycjami odnośnymi, i wyeliminowanie tychże na 15-tem miejscu na cenie kupna dóbr Torhów i Machnowce kolokowanych sum z dotyczącej tabeli płatniczej z dnia 21. i 26. lutego 1866 l. 5408 pozew wytoczył, w skutek którego termin do rozprawy na d. 24. sierpnia 1868 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Gdy pozwany p. Wacław Rzewuski lub w razie jego śmierci tegoż spadkobiercy z życia i pobytu niewiadomi są, sąd przeto dla nich w tym sporze kuratora w osobie p. adwokata Dra. Mijakowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego ustanowił i pozwanych zawzywa, ażeby kuratorowi potrzebna do obrony informację udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej niepomyślne skutki wyniknąć mogące, sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 13. maja 1868.

(1196) E d y k t.

(1)

Nro. 2932. C. k. sąd obwodowy Nowo-Sądecki ogłasza niniejszym, że na miejsce p. Józefa Zubrzyckiego p. Onufry Trembecki kuratorem tegoż zięcia p. Adama Zubrzyckiego w skutek uchwały z 4. maja 1868 l. 2607 z powodu marnotrawstwa pod kuratelę wziętego a opiekunem małoletniego wnuka Józefa Zubrzyckiego syna p. Adama Zubrzyckiego na czas trwania kurateli mianowanym został.

O tem uwiadamia się także z miejsca pobytu niewiadomego p. Adama Zubrzyckiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 20. maja 1868.

(1193) E d i k t.

(1)

Nr. 670. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Rohatyn hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes ddo. 22. Jänner 1868 Zahl 67509 zur Vereinfachung der vom Jankel Lichtengarn gegen Matthias Masny erfolgten Wechselschuld pr. 32 fl. 80 kr. samt den vom 28ten März 1868 laufenden 10% Zinsen, dann der zugeprochenen Gerichts- und

Executionskosten pr. 6 fl., 3 fl., 3 fl. und 12 fl. 18 kr. die executive Teilbiethung der dem beflagten Executen gehörigen im Orte Podkamien sub Conscr. Nr. 174 gelegenen auf 110 fl. dft. W. abgeschätzten Realität am 25. Juni, dann 9. und 16. Juli 1868, und zwar an ersten zwei Terminen um oder über den Schätzungswert und am dritten Termine auch unter dem Schätzungswert im Orte Podkamien jedesmal um 10 Uhr Vormittags stattfinden wird.

Die Licitationsbedingungen können vor dem Licitationstermine hier bei Gericht am Licitationstermine hingegen bei der delegirten Commission eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Rohatyn, am 15 März 1868.

(1199)

E d i k t.

(1)

Nro. 3642. Vom k. k. Bezirksgerichte in Dębica wird kundgemacht, daß in Folge Ansuchens des Tarnower k. k. Kreisgerichtes vom 14. November 1867 Z. 13927 wird zur Hereinbringung der von Michael Nowicki als Girar der Hrn. Ladislaus Trzecicki wider Chaim Schuss erfolgten Wechselrestforderung per 222 fl. f. R. G. die executive Teilbiethung des dem Chaim Schuss gehörigen, in Dębica sub Nr. 106-200 liegenden, auf 1475 fl. abgeschätzten Hausrealitätenanteils in drei Terminen, und zwar: am 26ten Juni, 7. August und 11. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten und dieser Realitätenanteil erst beim dritten Termine unter dem Schätzungswert hintangegeben werden wird.

Die Licitationsbedingungen und der Grundbuchs-extract können hiergerichts eingesehen werden.

Von der ausgeschriebenen Teilbiethung werden die Interessenten zu eigenen Händen, jene aber, denen dieser Bescheid nicht zugestellt werden konnte, oder deren Rechte nach dem 7. December 1867 in das Grundbuch gefangen sollten, durch den in der Person des Timotheus Steczyński in Dębica aufgestellten Curator verständig.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Dębica, am 30. April 1868.

(1201)

Kundmachung.

(1)

Nro. 21904. Am 25. Juni 1868 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Neu-Sandec die Licitation zur Verpachtung der Propinationsgerechtigkeit im Kurorte Krynica und in dem Orte Slotwiny auf die Dauer von drei Jahren und zwei Monaten, das ist auf die Zeit vom 1. November 1868 bis Ende December 1871, abgehalten werden.

Der Ansrufspreis des jährlichen Pachtbillsings beträgt 2733 fl. 64 kr., wovon 10% als Badium zu erlegen sind.

Schriftliche, den Licitationsbedingungen entsprechende und mit dem erforderlichen Badium versehene Offerten können bis 3 Uhr Nachmittags des der Licitation nächstvorangehenden Tages bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Die nach diesem Termine überreichten Offerten werden nicht berücksichtigt werden.

Die k. k. Finanz-Landes-Direction behält sich die Wahl unter den Offerenten vor.

Die näheren Pachtbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Neu-Sandec und bei der k. k. Bade-Inspection in Krynica eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 17. Mai 1868.

Ogłoszenie.

Nro. 21904. Dnia 25. czerwca 1868 odbędzie się przy c. k. Dyrekcji finansowej obwodowej w Nowym Sączu publiczna licytacja w celu wydzierżawienia prawa propinacji w Krynicy i Slotwinach na czas trzech lat i dwóch miesięcy, to jest od 1. listopada 1868 do ostatniego grudnia 1871.

Cena wywołania jednorocznego czynszu dzierżawnego wynosi 2733 złr. 64 centów, z której 10% jako wadium przy licytacji złożyć należy.

Pisemne, według warunków licytacyjnych wyistosowane i w przepisane wadium zaopatrzone oferty można do 3ciej godziny po południu dnia publiczną licytację bezpośrednio poprzedzającego do c. k. dyrekcji finansowej obwodowej w Nowym Sączu wnieść. Później wniesione oferty nie będą uwzględnione.

C. k. dyrekcja finansowa krajowa zastrzega sobie prawo wyboru między oferentami.

Bliższe warunki licytacji można w c. k. dyrekcji finansowej obwodowej w Nowym Sączu i w urzędzie zakładu kąpielowego w Krynicy przejrzeć.

Z c. k. krajowej dyrekcji finansowej.

Lwów, dnia 17. maja 1868.

(1209)

E d i k t.

(1)

Nro. 1275. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Wolf Zbrizer wider die Nachlassmasse nach Ester Herzberg, für welche zur Wahrung deren Rechte der hiesortige Advocat Hr. Dr. Landau zum Curator bestellt wurde, um Auftragserrichtung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung der im Lastenstande der Realität sub Tab.-Nro. 1083 in Brody zu Gunsten der Ester Herzberg, auch Herzberger genannt, erwirkten Pränotation der Summe per 6750 fl. das Ansuchen sub praes. 21. Februar 1868 Z. 1275 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde.

Die unbekanntenen Erben der genannten Verstorbenen werden daher aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Beihilfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 8. Mai 1868.

(1208)

E d i k t.

(1)

Nr. 21405. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekanntenen Meschulem David bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Wolf Gross ddo. praes. 1ten Jänner 1867 zur Zahl 97 mit Beschluß vom 2. Jänner 1867 z. Zahl 97 die Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 9 fl. österr. Währ. f. R. G. erlassen und unter Einem dem bestellten Curator Herr Landesadvocat Dr. Hönigsmann zugestellt worden sei.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 22. April 1868.

E d y k t.

L. 21405. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Meschulem David, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Wolfa Gross z dnia 1. stycznia 1867 do l. 97 uchwałą z dnia 2. stycznia 1867 do l. 97 nakaz płatniczy na sumę wekslową 9 zł. w. a. z przynal. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokat Dr. Hönigsmann doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1868.

(1210)

E d y k t.

(1)

L. 929. Ze strony c. k. miejsko-delegowanego sądu powiatowego dla okolicy miasta podaje się Juliannie Michut i Maryannie Michut do wiadomości, że przeciw tymże Jan Dutkiewicz i Karolina Dutkiewicz podali pozew pod dniem 22. lutego 1868 do l. 929 o ekstabulację obowiązku Pelagii imo voto Michut 2do voto Dutkiewicz wyplacenia pozwanym czwartej części spadkowej po Janie Michut ze stanu biernego realności pod l. 58 w Zamarstynowie położonej, na której to pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 22. czerwca 1868 o godzinie 10. rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Julianny Michut i Marcyanny Michut nie jest wiadome przeto ustanawia się tymże na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Fränkla jako kuratora a p. adwokata Dr. Goreckiego jego zastępcą, z którym według przepisów procedury cywilnej rozprawa w tym procesie odbywać się będzie.

Przez niniejszy edykt wzywa się przeto pozwanych, aby się na wyznaczonym terminie albo sami w tym sądzie stawili, albo ustanowionemu kuratorowi wszelkie możebne środki obrony, wezwanie przed terminem udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniechania wynikłe sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 25. marca 1868.

Z c. k. sądu krajowego.

(1198)

E d y k t.

(2)

L. 246. C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia niniejszym Józefa Zwierzańskiego, o którym sądowi nie jest wiadomo, czy żyje i gdzie się znajduje, że ojciec jego Ignacy Zwierzański na dniu 27. lutego 1828 w Ponikwie bez rozporządzenia ostatniej woli zmarł i tamże gospodarstwo włościańskie pod Nr. 77 pozostawił.

Wzywa się oraz tegoż Józefa Zwierzańskiego ażeby w przeciagu 1 roku od dnia dzisiejszego w sądzie tutejszym zgłosił się i oświadczenie swoje względem tego spadku tem pewnie wniósł, gdyż w razie przeciwnym spuścizna ta tylko z spadkobiercami, którzy się zgłoszą i z kuratorem dla niego w osobie p. adwokata Dra. Ornsteina ustanowionym, przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 30. kwietnia 1868.

(1179)

E d y k t.

(3)

L. 19371. C. k. sąd krajowy lwowski w skutek prośby p. Stanisława Biało-brzeskiego i innych właścicieli dóbr Kawęciny z przyległościami de praes. 5. kwietnia 1868 do l. 19371 wniesionej przeciw p. Józefowi Sierzputowskiemu o wykazanie usprawiedliwienia prenotacji prawa trzyletniej dzierżawy dóbr Zakliczyn na tychże dobrach, tudzież na dobrach Kawęciny z przyległościami uskutecznionej — z powodu, że p. Józef Sierzputowski co do życia i miejsca pobytu wiadomym nie jest, temuż jak też w razie jego śmierci również niewiadomym jego spadkobiercom, kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Starzewskiego z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Pfeiffera i o tem interesentów dla przestrzegania praw ich uwiadamia.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1868.

